

For Eders Kongelig Mahestet i hans Høyløflig Høieste Ret er denne min allerunderdanigst Erklæring mod hanns høygreflig Excellence Hr. Gref Reventlous Citation:

1. At saasom jeg aldrig var min Hr. Grefve en Skilling skyldig, hand och icke hafver min Obligation paa noget, mens altid hafver sagt, hand hafde indtet med mig, mens aleene med Dbriste Ranzov at giøre, som hand i Næshollem Gaard og Gods hafde tilforhandlet sig hans Pantretigheds Brug af, saa troer jeg icke heller hand med nogen Fdyde kand opsigte heller krefue mig det, hand hafuer forstragt Dbrist Ranzou og de endnu tvistes om Betalingen for, mens bør (om det er ham ichun om Pengene at giøre) at blifue ved sin Mand og krefue dend dem self, hand hafver forstragt dem.
2. Ti wille Grefuen end sige, hand ved sin Forhandling med Dbrist Ranzov om Pandtet var traaden i hans Sted, kand det dog ei vere med anden heller bedre Ret end Ranzou self hafde dertil, og som dito Hr. Ranzou da efter Eders Kongelige Mahestets Dom hassuer det aleene til et brugeligt Pandt for hans salig Koenis Gafue; høieste bemelte Dom og indtet melder om nogen vis Betalingstid heller Opfigelse, mens alene at Pandtet for Gafuen skal forblifue til Brugelighed til det hannem fra løses, saa Oberste Ranzou self bereffter indtet kand præterendø videre heller gaae mig nermere, saa formeener jeg allerunderdanigst, at Grefven, som er traaden i hans Sted ey heller det kand giøre, mens bør efter høieste bemelte Doms Indhold at nøyes med den til hannem oplatte Brugeligheds Retighed efter Loven til jeg hannem dend kand fra løse, som skal vere mig jo för jo tierere, efter som ieg af Forhalingen hafuer ichon Stæde og hand Fordeel, Grefven kand og nochsom vere stadeflös fornøyet dermed om hand vil og icke ved dete Middel begiere at faae det til Eyendom for det samme hand hafuer det til Brugelighed for, hvilchet jeg forsihrer mig, hand er for generous til at wille begiere, saa som hand og vel aldrig af sig self hafde indlat sig i dend mig høyst præjudicerlig Forhandling, hafde hand der til aff onde Mennissher ey blefvet forført.
3. Til med hafuer Grefven, som aarligen shee burde, endnu ingen Keede efter Loven gjort mig for Indkommen af Pandtet, at mand kunde see, huad der afgick paa Capitalen, uanseet det fast er tou Aar siden, hand tog det i Possession, hand og i Opfigelsen lofver, det skulle hafue sheedt till nest afvigte 1 Maj, som dog ey sheede, saa bruges dete ey heller i anden Maader, som it Pantt bør at bruges efter Loven, mens som en fuldkommen Eyendom, i det Træerne om Gaarden ned hugges, Huusene forandres, Wejene om ligges og med Gaard og Gods, Skoufve og Indkommen deraf, wiß og uwiß i alle Maader disponeris efter egen Billie uden ald min Widenfhab og Samtyche, der det dog skal vere min Eyendom og staae mig til Løfen i gen.
4. Saa er Opfigelsen ey heller (om dend end hos mig at shee kunde agtes for billig) loulig og i rete Tider gjort, som för sliig en anseelig Summa shee burte, og videre af mit Svar derpaa sees, hvor hen jeg mig og för det Dfrige allerunderdanigst refererer, om det allernaadigst maa lefsis og ansees, formoder derfor allerunderdanigst, at des Beshafenhed og dend stoer Omkostning mig herved foraarfages, der jeg dend dog mindst formaarer, i Maade ansees, saa jeg allernaadigst för min Hr. Grefves Tiltale i dete Fald vorder stadeflös frikiendt; jeg forblifuer i dybeste Submission altid

Hafnia d. 9 Sept.
Anno 1685.

Eders Kongelig Mahestets
allerunderdanigst og
Trosthylbigste Underfaat
og Tienner.
H. Friis.